

РЕШЕНИЕ

№ 17907

гр. София, 27.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35 състав, в
публично заседание на 30.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петър Савчев

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **6162**
по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е образувано след отмяна на Решение № 6063/16.10.2023г. по адм. д. № 12465/2021 г. по описа на Административен съд – София, Трето отделение, 36-ти с-в с Решение № 6916/05.06.2024 г. по адм.д. № 1137/2024 г. на ВАС, Първо отделение, в частта, с която е уважена жалбата на „Т. К. 2007“ ЕООД,[ЕИК], адр. [населено място], [улица] срещу Ревизионен акт № Р-22220619007457-091-001/17.08.2020 г., издаден от органи по приходите от ТД на НАП- С., потвърден с Решение № 1690/06.11.2020 г. на Директора на Дирекция "ОДОП" - С., в частта, с която на "Тера Ком 2007" ЕООД, [населено място] за данъчни периоди януари 2019 г. – октомври 2019 г. , с изключение на данъчен период август 2019 г. , са установени задължения за ДДС и лихви, поради непризнато право на данъчен кредит. Спорът за установените с РА задължения на Т. К. 2007" ЕООД, [населено място] за ДДС и лихва за данъчен период август 2019 г. е решен по същество с отменителното решение на ВАС и не е предмет на настоящото производство.

В отменителната част делото е върнато за разглеждане от друг съдебен състав на АССГ, и на основание чл. 222, ал. 2, т. 1 от АПК са дадени указания по разглеждане на новото дело. Конкретно са дадени указания за обсъждане на всички събрани по делото доказателства и излагане на мотиви като установените факти се отнесат към релевантните правни норми, на основание § 2 от ДР на ДОПК във вр. чл. 12 от ГПК, което не е направено при първото разглеждане на делото от друг състав на АССГ.

Като съобрази гореизложеното настоящият състав приема следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от ДОПК, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК. Образувано е по жалба на „ТЕРА КОМ 2007“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на

управление: [населено място],[жк], [улица], представлявано от Н. Г. К., в качеството му на управител, срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22220619007457-091-001/17.08.2020 г., издаден от Р. Г. Я. – орган, възложил ревизията и Т. Д. И. - ръководител на ревизията, потвърден изцяло с Решение № 1690/06.11.2020 г. на Заместник-директора на Дирекция „ОДОП“ - [населено място] при ЦУ на НАП. Жалбоподателят излага подробни съображения за незаконосъобразност на оспорения ревизионен акт, като постановен при съществени процесуални нарушения и неспазване на материалния закон. Претендира се постановяване на решение, с което да бъде отменен Ревизионен акт № Р-22220619007457-091-001/17.08.2020 г., както и да се присъдят в полза на жалбоподателя направените по делото разноски и адвокатски хонорар. В съдебно заседание по делото жалбоподателят „ТЕРА КОМ 2007“ ЕООД се представлява от адв. Х., който поддържа жалбата. Претендира разноски по делото, като представя списък на разноските.

Ответникът Директорът на дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ при Централно управление на Национална агенция по приходите – [населено място] оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена, като се приемат съображенията за потвърждаване на РА с горесцитираното решение, постановено от него.

Контролиращата страна Софийска градска прокуратура не взема становище по делото.

Жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства, на основание § 2 от ДРДОПК във вр. чл. 168 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна при цялостна проверка на основанията за законност на РА по чл. 146 от АПК и чл. 160, ал. 2 от ДОПК:

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22220619007457-020-001/ 21.11.2019 г., издадена от Р. Г. Я., на длъжност началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., определен да изпълнява функциите на компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК и чл. 119, ал. 2 от ДОПК със Заповед № РД-01-818/10.05.2019 г. на Директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на „ТЕРА КОМ 2007“ ЕООД за определяне на задълженията по ЗДДС за периодите от 01.01.2019 г. до 31.10.2019 г. Първоначалната ЗВР е връчена по реда на чл. 29, ал. 4 от ДОПК, във връзка с чл. 30, ал. 6 от ДОПК на 28.12.2019 г., като със Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия (ЗИЗВР) № Р-22220619007457-020-002/16.03.2020 г., издадена от органа издал първоначалната ЗВР, на основание чл. 113, ал. 3 във връзка с чл. 114, ал. 2 от ДОПК срокът за извършване на ревизията е продължен до 28.05.2020 г. Процесната ревизия е първа за посочените периоди и видове задължения.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад (РД) № Р-22220619007457-092-001/17.07.2020 г., като дружеството не е упражнило правото си по чл. 117, ал. 5 от ДОПК и срещу констатациите и правните изводи в издадения РД не е подало писмено възражение. Ревизията приключва с РА № Р-22220619007457-091-001/17.08.2020 г., издаден на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК от Р. Г. Я., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в Дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията и Т. Д. И., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията. РА е връчен също по електронен път на 19.08.2020 г. За ревизираните периоди е установено, че дружеството следва да внесе ДДС в размер на 72 933,78 лв., при деклариран от задълженото лице резултат за същия период ДДС за възстановяване в размер на 152 275,41 лв. Разликата произтича от непризнато право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 217 526,01 лв. и начислени лихви в размер на 7 683,18 лв. В хода на ревизията с цел изясняване на факти и обстоятелства от значение за определяне данъчните задължения на ревизираното дружество и обезпечаване на необходимите доказателства са

извършени редица процесуални действия, които са подробно описани в констативната част на изготвения РД, неразделна част от РА, по силата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК. Установено е, че дружеството е декларирало пред НАП и Националния статистически институт (НСИ) извършването на товарен автомобилен транспорт, докато заявената дейност в Търговския регистър на Агенция по вписванията е търговия на дребно в неспециализирани магазини с разнообразни стоки. От извършена проверка в информационната система на НАП органите по приходите са констатирани, че „ТЕРА КОМ 2007“ ЕООД е регистрирано по ЗДДС на 12.12.2018 г., на основание чл. 96, ал. 1 от ЗДДС, като е имало предходна регистрация по закона за периода от 11.02.2008 г. до 31.08.2018 г., когато е дерегистрирано по ЗДДС, на основание чл. 176 от ЗДДС.

На дружеството е връчено по електронен път искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице (ИПДПОЗЛ) №Р-22220619007457-040-001/02.03.2020 г. В законоустановения срок, както и до издаването на РА, от жалбоподателя не са представени никакви документи и писмени обяснения.

Въпросът за валидността на РА е решен по същество с ответителното решение на ВАС, поради което няма да се обсъжда с решението.

В резултат на извършената ревизия са констатирани следните факти и обстоятелства, довели до облагане по реда на ЗДДС:

1. Установено е, че „ТЕРА КОМ 2007“ ЕООД е регистрирано повторно по ЗДДС на регистрирано по ЗДДС на 12.12.2018 г., при условията на задължителна регистрация във връзка с достигнат облагаем оборот 50 000,00 лв. или повече за период не по-дълъг от последните 12 последователни месеца, на основание чл. 96, ал. 1 от ЗДДС. Констатирано е също е, че осем месеца след повторната регистрация по ЗДДС от дружеството е подадената справка-декларация за м.08.2019 г., приета с вх. № 22061390354/14.09.2019 г. е деклариран ДДС за възстановяване в размер на 152 564,36 лв., формиран основно от включването в дневника за покупки за м.08.2019г. на документ с код 9 (протокол) № [ЕГН]/31.08.2019 г. с данъчна основа 770 447,24 лв., съответно начислен ДДС 154 089,45 лв. и с предмет „начислен ДДС с ревизионен акт“. Видно е, че стойностите в предходния РА №Р-22220618006086-091-001/24.06.2019 г. относно облагането на наличните активи към момента на дерегистрацията на дружеството по ЗДДС през м.08.2018 г. съвпадат с тези от протокола, включен в дневника за покупки за м.08.2019 г., т.е. една година след това. По отношение на упражненото право на приспадане на данъчен кредит през м.08.2019 г. по документ с код 9 (протокол) № [ЕГН]/31.08.2019 г. с данъчна основа 770 447,24 лв., съответно начислен ДДС 154 089,45 лв. и с предмет „начислен ДДС с ревизионен акт“ ревизиращите органи са приели, че дружеството цели приспадане на данъчен кредит при повторна регистрация по смисъла на чл. 76 от ЗДДС. Доколкото правото на приспадане на данъчен кредит при повторна регистрация е обвързано с определени условия, органите по приходите са счели, че за ревизираното лице те не са изпълнени. В тази връзка и след проверка в данъчно-осигурителната сметка на дружеството е констатирано, че начисленият с предходния РА № Р-22220618006086-091-001/24.06.2019 г. данък при дерегистрацията не е внесен ефективно в Републиканския бюджет и не е прихванат с насрещни изискуеми публични вземания. С оглед изложеното е формиран извод, че не са изпълнени условията на чл. 76 от ЗДДС за упражняване на правото на данъчен кредит, а именно начисленият данък при дерегистрацията не е внесен и не е прихванат от орган по приходите (чл. 76, ал. 2, т. 2), както и не е установено условието на чл. 76, ал. 2, т. 5 от ЗДДС, активите да са придобити от лицето до 5 години, а за недвижимите имоти до 20 години, преди датата на повторната регистрация. С посочените мотиви, поради неизпълнение едновременно на всички условия на чл. 76 от ЗДДС на „ТЕРА КОМ 2007“ ЕООД е отказано правото на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 154 089,45 лв. за наличните активи и

стоки при повторната регистрация. Както се посочи по-горе, изложеният спор за начисления ДДС и лихви за данъчен период август 2019 г. е решен по същество с отменителното решение на ВАС и не е предмен на настоящото производство пред АССГ. ВАС решава спора по същество за начисления ДДС и лихви за данъчен период август 2019 г. , както следва:

„ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 6063/16.10.2023г. по адм. д. № 12465/2021г. по описа на Административен съд - София град в частта, с която е отменен Ревизионен акт /РА/ № Р-22220619007457-091-001/17.08.2020 г., издаден от органи по приходите от ТД на НАП- С., потвърден с Решение № 1690/06.11.2020 г. на Директора на Дирекция "ОДОП" - С., в частта, с която на "Тера Ком 2007" ЕООД, [населено място] за данъчен период м. 08.2019г. не е признато право на приспадане на данъчен кредит при повторна регистрация в размер на 81 615,69 лв. и са начислени лихви в размер на 873,16 лв.

ОТМЕНЯ Решение № 6063/16.10.2023г. по адм. д. № 12465/2021г. по описа на Административен съд - София град в частта, с която е отменен Ревизионен акт /РА/ № Р-22220619007457-091-001/17.08.2020 г., издаден от органи по приходите от ТД на НАП - С., потвърден с Решение № 1690/06.11.2020 г. на Директора на Дирекция "ОДОП" - С., в частта, с която на "Тера Ком 2007" ЕООД, [населено място] за данъчен период м. 08.2019г. не е признато право на приспадане на данъчен кредит при повторна регистрация в размер над 81 615,69 лв. до 154 089,45 лв.

И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на "Тера Ком 2007" ЕООД, [населено място] срещу Ревизионен акт № Р-22220619007457-091-001/17.08.2020 г., издаден от органи по приходите от ТД на НАП- С., потвърден с Решение № 1690/06.11.2020 г. на Директора на Дирекция "ОДОП" - С., в частта, с която на "Тера Ком 2007" ЕООД, [населено място] за данъчен период м. 08.2019г. не е признато право на приспадане на данъчен кредит при повторна регистрация в размер над 81 615,69 лв. до 154 089,45 лв.“.

В останалата част на РА, която е предмен на настоящото производство ревизиращите органи са констатирани, че по данните в информационната система на НАП жалбоподателят е декларирал за всички ревизирани периоди покупка на стоки и услуги от различни доставчици, като е включил получените фактури, подробно изброени в РД за съответните периоди, в дневниците за покупки към подадените справки-декларации по ЗДДС. Ревизиращите органи отново са се позовали на процесуалната презумпция, регламентирана в чл. 37, ал. 4 от ДОПК, въз основа на която като при липса на документи, касаещи предмета на доставка се приема, че такива не съществуват и съответно не са изпълнени условията за приспадане на данъчен кредит по включените в отчетните регистри фактури, съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС. Като допълнително основание е посочено, че ревизираното дружество не е предоставило достъп до счетоводството и не е представило никакви документи във връзка с декларираните като получени доставки: първични счетоводни документи – фактури, справки, договори, писмени обяснения. В тази връзка правото на данъчен кредит по всички получени фактури, отразени в дневниците за покупки през ревизираните периоди е отказано и на основание чл. 71 ал. 1 от ЗДДС. Други основания за издаване на РА не са изложени. РА е оспорен по реда на чл. 152 и следващите от ДОПК пред Директора на Д"ОДОП" – С., във връзка с която е постановено Решение № 1690/06.11.2020 г. на Заместник-директора на Дирекция „ОДОП“ - [населено място] при ЦУ на НАП, с което е потвърден Ревизионен акт №Р-22220619007457-091-001/17.08.2020 г., издаден от Р. Г. Я. – орган, възложил ревизията и Т. Д. И. - ръководител на ревизията, изцяло, ведно с начислените лихви. Решаващият административен орган приема изводите по РА, че ревизираното лице не представя документи за доставките и не дава достъп до счетоводството си, за да се установят реалност на доставките, като условие за признаване право

на приспадане на данъчен кредит. Решаващият орган приема изводите по РА за процесуалната презумпция, регламентирана в чл. 37, ал. 4 от ДОПК, въз основа на която като при липса на документи, касаещи предмета на доставка се приема, че такива не съществуват и съответно не са изпълнени условията за приспадане на данъчен кредит по включените в отчетните регистри фактури, съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС. Решаващият орган също така приема допълнително основание по РА, че ревизираното дружество не е предоставило достъп до счетоводството и не е представило никакви документи във връзка с декларираните като получени доставки: първични счетоводни документи – фактури, справки, договори, писмени обяснения.

В хода на първото съдебно производство пред АССГ, обаче, е допусната и приета съдебно-счетоводна експертиза /ССЕ/. Която настоящият състав кредитира, поради липсата на насрещни доказателства. Вещото лице по допуснатата експертиза е имало за задача на първо място да установи дали дружеството разполага с всички данъчни фактури, отразени в дневниците за покупки за периода от 01.01.2019 г. — 31.10.2019 г., за които е отказано право на данъчен кредит, както и със съответните към тях протоколи, договори и други документи, правилно ли са осчетоводени тези фактури и за кои от тях дружеството има право на данъчен кредит и за кои не. В представеното заключение експертът сочи, че при извършената от него проверка на представените от счетоводството на „ТЕРА КОМ 2007“ ЕООД документи се е установило, че за данъчни периоди от януари 2019 г. до октомври 2019 г. включително са налични и осчетоводени всички фактури, включени в дневниците за покупки и справките — декларации по ЗДДС. Вещото лице ги е описало в таблици от № 1 до № 10 в констативно — съобразителната част на заключението. Направен е извод, че видно от записванията в хронологичен дневник на счетоводна сметка 401 — „Доставчици“ за периода от 01.01.2019 г. до 31.10.2019 г. данъчната основа по описаните в Таблица от № 1 до № 10 фактури е намерила отражение по дебита на счетоводна сметка 3041 - „Стоки“ или сметките от гр. 60 със стойността на данъчната основа и 4531 — „Начислен ДДС за покупките“ с начисления ДДС и по кредита на счетоводна сметка 401 – „Доставчици“. Фактурите, отразени в горепосочените таблици се съдържат и в подадените Справки — декларации по ЗДДС и дневници за покупки. За същите е ползван данъчен кредит в размери, посочени в Таблица 11 от заключението. Във връзка с указанията по отменителното решение на ВАС, в откритото съдебно заседание от 30.04.2025 г. пред настоящата инстанция жалбоподателят представя оригинал на проверените от вещото лице документи, които оригинали са установени от съда по реда на чл. 183 от ГПК. Ответникът изрично заявява, че е запознат с оригиналите, които съответстват на приложените оп дебoto копия и които са обсъдени от вещото лице. Това е още едно основание за кредитиране на ССЕ.

В постоянната съдебна практика по прилагане разпоредбите на Директива 2006/112/ЕО, респективно на ЗДДС е застъпено принципното схващане, че реалността на доставките за данъчни цели е основополагаща предпоставка за законосъобразното възникване и упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит от получателя по доставките. Доказателствената тежест в този процес пада върху ревизираното лице, което в качествот си на получател черпи права от доставката чрез претенцията му за правото на данъчен кредит и трябва да притежава документи за реалното предаване на стоката, респективно за извършване на услугата, поради което с всички допустими по ДОПК доказателства и доказателствени средства следва да установи реалното осъществяване на доставките, по аргумент от чл. 170, ал. 1 от АПК.

Правото на приспадане па данъчен кредит възниква за получателя по доставките по силата на чл. 68 и чл. 69 от ЗДДС, тогава, когато доставката е реално извършена не изобщо, а именно от лицето, което е посочено в издадения данъчен документ /фактура/, като доставчик по смисъла на чл. 11, ал. 1 от ЗДДС. От своя страна, притежаването на данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл. 114 и чл. 115 от ЗДДС, е първото формално условие, при което регистрирано по този закон лице упражнява правото си на приспадане на данъчен кредит, но само по себе си това условие не е достатъчно да удостовери реалността на извършена доставка на стока или услуга по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС. Във всички случаи, доказателствената стойност на данъчния документ се преценява при съпоставката му с фактите, съдържащи се в други относими за конкретната доставка доказателствени източници и в процеса на ревизионното производство се изследват и всички други релевантни доказателства. В случая жалбоподателят е представил в съдебното производство относимите документи опровергаващи констатациите на органите по приходите за липса на реални доставки, основани единствено именно на непредставянето на такива документи в ревизионното производство. Видно от заключението на вещото лице за процесните данъчни периоди от януари 2019 г. до октомври 2019 г. включително са налични и осчетоводени всички фактури, включени в дневниците за покупки и справките — декларации по ЗДДС в счетоводството на жалбоподателя. Предмет на доставките по фактурите, отразени в дневниците за покупки за периода от 01.01.2019 г. до 31.10.2019 г., са основно стоки - безалкохолни напитки, месо и месни продукти, замразени зеленчуци, салати, подправки, сладолед и др., осчетоводени по дебита на счетоводна сметка 3041 — „Стоки“; материали — пропан бутан, канцеларски материали, гориво, резервни части и други, отразени аналитично по дебита на счетоводна сметка 601 — „Разходи за материали“, сметки 60101 — материали, 60102 — гориво, 60103 — резервни части за товарен камион, машини, селскостопански машини и инвентар, 60109 — инструменти, търговски обект — консумативи, строителни материали и други; разходи за външни услуги - наем, абонаментно обслужване счетоводен софтуер, куриерски услуги, абонамент съгласно договор за служба по трудова медицина, телефонни услуги, сервизни услуги-ремонт камион и др., осчетоводени аналитично по дебита на сметки: 60203-телефонни услуги, 60205 — наем, 60209 — сервизни услуги -ремонт камион, куриерски услуги, монтаж гуми, абонамент съгласно договор за служба по трудова медицина и др. След сравнителен анализ на предмета на получените доставки по процесните фактури за периода от 01.01.2019 г. до 31.10.2019 г., описани в Таблица № 1 - Таблица № 10 в констативно-съобразителната част на експертизата се прави извод, че получените доставки са относими към посочения в Търговския регистър предмет дейност на жалбоподателя.

Безспорно е, че реалността на доставките е задължително условие за признаване

правото на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС – арг. от чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС. Независимо, че в конкретния случай фиктивността на доставките се свързва само с незипълнението на жалбоподателя да представи в ревизионното производство на документи, доказващи доставките и изградената на тази база презупция за липсана доставки на основание горесцитирания чл. 37, ал. 4 от ДОПК, нон които той представя в съдебното производство и така успешно даказва правото си на приспадане на данъченкредит, настоящият състав приема, че следва да се акцентира на слияла на осчетоводяването на едандоставка. При надлежно осчетоводяване на фактурите, какъвто е настоящият случай, плащането не е сред основанията за възникване на правото на данъчен кредит – чл.68 и чл. 69 от ЗДДС, нито липсата му е сред основанията за отказ на такова право – чл. 70 от ЗДДС. Плащането, обаче, ако е извършено, е индиция за реалността на доставката по осчетоводяването, защото обратното прсто е икономически нелогично. Приемането на търговска сделка, каквото е процесното осчетоводяване на фактурите, е достатъчно да преодолее възражения на получателя дори за липса на форма на сделката – чл. 292, ал. 3 от ТЗ, както и всякакви други възражения – чл. 301 от ТЗ. Тези норми определят характера на търговските отношения, като бързи и правно-сигурни, извършвани между компетентни лица по занятие и подчинени на единствената цел за икономически резултат. Тук следва да се отбележи и фактът, че процесната ССЕ дава заключение за документална следа, че предметът на доставките е предназначен за извършване на други облагаеми доставки въввръзка с горепосочения пердмен на дейонст на жалбоподателя, поради което той не е краен получателнадоставките, за даму се откаже право на приспадане на данъчен кредит. На база на това, както и на база на горесцитираните норми на чл. 68 и сл. от ЗДДС, които в конкретния случай релевират към безспорни облагаеми доставки с право на приспадане на данъчен кредит за жалбоподателя, който не е краен портебител по тези доставки, съдът приема, че за да упражни надлежно правото за приспадане на данъчен кредит, жалбоподателят следва да докаже изпълнението на нормите на ЗДДС по конкретните доставки с надлежното им осчетоводяване и съответно данъчната изправност по тях. Видно от горепосочената ССЕ, жалбоподателят е осчетоводили фактурите надлежно. При това осчетоводяване експертизата не открива неизпълнение на релевантното законодателство. Съгласно чл. 51 от ДОПК вписванията в счетоводните книги се преценяват според тяхната редовност в съответствие с изискванията на Закона за счетоводството и с оглед на другите обстоятелства, установени в хода на производството. Съгласно чл. 182 от ГПК вписвания в счетоводни книги се преценяват от съда според тяхната редовност и с оглед на другите обстоятелства по делото. Те могат да служат като доказателство на лицето или организацията, които са водили книгите. В процесния случай тези вписвания са надлежно извършени, няма нарушения на законодателството. Тази фискална коректност налага извод за реалност на

доставките. За целите на данъчното облагане следва да се взема предвид единствено надлежното счетоводно отразяване на сделките, като единствено отражение на данъчно-релевантни факти – движение на пари.

За пълнота и допълнителна аргументация, следва да се посочи и това, че когато данъчната администрация приема една доставка за фиктивна и отказва право на приспадане на данъчен кредит на получателя, то тя би трябвало да подходи по същия начин и спрямо доставчика по облагаемата сделка и да изключи начисления данък от месечната счетоводна декларация по ЗДДС. В конкретния случай няма такива данни. Фактически се стига до двойно събиране на ДДС. Данъчната администрация следва да попълва фиска като прилага защитните норми на данъчното законодателство – например чл. 177 от ЗЗД, предвиждаща солидарна отговорност за плащането на ДДС от получателя.

Отново за пълнота и изчерпателност на мотивите следва да се цитира принципното Решение на Съда на ЕС от 6.09.2012 г. по дело С 324/11. СЕС се е произнесъл, че Директива 2006/112/ЕО относно общата система на ДДС и принципът на данъчен неутралитет трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат данъчен орган да откаже на данъчнозадължено лице правото да приспадне дължимия или платен ДДС за предоставените му услуги поради това че издателят на фактурата за тези услуги не е декларирал наетите от него работници, без този орган да доказва, въз основа на обективни данни, че това данъчнозадължено лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която се обосновава правото на приспадане, е част от данъчна измама, извършена от посочения издател или от друг стопански субект нагоре по веригата на доставки. Изводът от решението на СЕС е същият до който достига и настоящ състав по-горе, а именно, че надлежното счетоводство, което отрязва движение на пари е онзи единствен правно-релевантен факт, който данъчните органи следва да съобразяват при извършване на фискалната си дейност по събиране на данъци. Ненадлежното осчетоводяване при доставчиците не може да е основание за загуба на права при ревизирия на получател, стига той да участва в данъчна измама, за което по делото няма данни.

Предвид гореизложеното оспореният ревизионен акт, в частта, предмен на настоящото производство, като издаден при отсъствие на материално-правните предпоставки за това и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК следва да бъде отменен, като незаконосъобразен.

На основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК и чл. 226, ал. 3 от АПК, на жалбоподателя следва да се присъдят 5 030,52 лв. разноски /2 196 лв. за производството при първото разглеждане на делото от АССГ, 1 417,26 лв. за производството пред ВАС, 1 417,26 лв. за второто производство пред АССГ/.

Прилагайки чл. 161, ал. 1 от ДОПК и чл. 226, ал. 3 от АПК, съдът взема предвид критериите на ВАС по отменителното му решение, които определят размер на

адвокатското възнаграждение спрямо материалния и интерес и фактическата и правна сложност на делото от 2 174,74 лв. , основана на решение на СЕС от 25 януари, 2024 г. по дело **С-438/22**.

Не следва да се присъждат разноси на процесуалния представител на жалбопозателя на основание чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗАдв. Нормата предвижда разноси да се присъждат на адвоката, когато указва правна почва на физическо лице – роднина, близак или юрисик, какъвто очевидно не е страната „Т. К. 2007“ ЕООД. Подходът, договорът за правна помощ и съдействие да се сключва с физическото лице – законен представител на жалбоподателя, за да се изпълнят условията на чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗАдв, в конкретния случай е целенасочен и не следва да се уважава. В този смисъл е и определение № 10021/26.09.2024 г. по адм.д. № 1137/2024 г. на ВАС, Първо отделение, с което е отказано изменение на отменителното решение на ВАС в частта за разноските.

Въз основа на гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ , по жалба на „Т. К. 2007“ ЕООД,[ЕИК], адр. [населено място], [улица], Ревизионен акт № Р-22220619007457-091-001/17.08.2020 г. , издаден от органи по приходите от ТД на НАП- С., потвърден с Решение № 1690/06.11.2020 г. на Директора на Дирекция "ОДОП" - С., в частта, с която на "Тера Ком 2007" ЕООД, [населено място] за данъчни периоди януари 2019 г. – октомври 2019 г. , с изключение на данъчен период август 2019 г. , са установени задължения за ДДС и лихви, поради непризнато право на данъчен кредит.

ОСЪЖДА НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ да заплати на жалбоподателя „Т. К. 2007“ ЕООД,[ЕИК], адр. [населено място], [улица], на осн. чл. 161, ал. 1 от ДОПК и чл. 226, ал. 3 от АПК, сумата от 5 030,52 лв. деловодни разноси.

Решението подлежи на обжалване от страните, пред Върховен административен съд, в четиринадесетдневен срок от съобщението, че е изготвено.